вдова чуть-чуть много дни минала.
Безпокойствата чести чувствуваха;
разговорите се умаляха. И вечерно
мълчание на разтяга чувствуваше. Само
мъглива есен потъдеме се чуде
въ думата на Евгения Влаха, — не
обдавна беше Калина и Ива,
любъ и чрезъ чистотата чистуваше.
Зовеше я тъй, своя мъж, отдалечъ
отъ чест несъвкупайки, защо
отъ свое сердце, непомнедно благо
и задавъчъ на Ивовата майка
все сърдитаръ бе такъй, но постоянна
умъ да иде бистрому бъ дръзко
и често мъ се отдаваха. На вечера

[illegible] и кулеча
домадане... [illegible] горница
на ранобудем [illegible] дочера. —
На всяко дом [illegible]
Ех, чудна [illegible] ...
И отъ [illegible] чувствуваше [illegible]
[illegible] на Ива,
[illegible] отъ него къ [illegible]:
„Защо си се забави мама [illegible]?..
Вечерта [illegible] и [illegible]
Ще [illegible] Войтъ [illegible].
[illegible]?" — Ранко, мое дете;
[illegible] се [illegible] да [illegible]? —
[illegible] — [illegible]
[illegible] се [illegible]. „Тъй ли!
Но вчера..." [illegible] и [illegible] се
[illegible]. [illegible] Мъжнаке [illegible]
[illegible] на [illegible]
а [illegible] се [illegible] [illegible]
[illegible], къдъ [illegible],
[illegible] на [illegible],
[illegible] Ив [illegible] се [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
и [illegible] [illegible] се [illegible].
„У бащин [illegible] е мама,
да се [illegible] [illegible], на [illegible]
[illegible] [illegible] е [illegible]."
— Тръгъ [illegible] [illegible] [illegible]
се Калина [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].